

Večernik

Leto V. (XII.), šte. 145

Maribor, sreda 1. julija 1931

»JUTRA«

Objava razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. ur
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Vredn. mesečno prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Velik program Malinova

DEPOLITIZACIJA URADNIŠTVA. — PROTI KORUPCIJI. — SPREMENBE V DIPLOMATSKI SLUŽBI. — OBRAČUN Z MAKEDONSTVUJOČIMI.

SOFIJA, 1. julija. Nova vlada Malinova je včeraj prevzela posle. V zvezi najljubše na merodajnih mestih temeljite spremembe v celotnem režimu. Vlada namerava izdati uradniški zakon, katerega vrhovno načelo bi bilo, da državni uradniki morajo predvsem služiti državi in ne političnim strankam.

Tudi bo nova vlada odločno nastopila proti korupciji.

Že v prihodnjih dneh je pričakovati velikih sprememb v zunanje-politični službi. Odpoklican bo med drugimi tudi beo-

grajski poslanik Vakarelski. Za njegovega naslednika je določen soliški poročevalec londonskih »Times«, ki je Bolgar.

V bližini okolici Malinova zatrijejo tudi, da

bo nova vlada končno obračunala tudi s samovoljo in terorjem makedonskih organizacij,

ki so bile država v državi. Vlada smatra to za tem nujejšo, ker bo izključno na ta način mogoče vpostaviti redne in prijateljske sosedske odnose s sosednimi državami.

Mussolini se dela interesantnega

LONDON, 1. julija. Listi se bavijo z najnovejšo akcijo italijanske vlade, ki bo baje pod Mussolinijevim predsedstvom izdelala poseben načrt za razorožitev, s katerim hoče Italija stopiti pred razorožitveno konferenco februarja 1932. Laburistični »Daily Herald« pripominja, da hoče Mussolini razorožitveni problem zvezati z gospodarsko obnovo na ta način, da bi se vprašanje vojnih dolgov rešilo še pred sestankom februarjske konference. List povdarja, da je ta fašistični načrt neizvedljiv, ako Amerika odklanja vsak razgovor o reviziji vojnih dolgov. Italijanska vlada se tega tudi zaveda, samo da hoče stopiti v ospredje diplomatske interesantnosti.

PANIKA V KATEDRALI

BERMIN, 1. julija. Listi javljajo iz Kovna o strašni paniki povodom pontifikalne maše v tamošnji katedrali. Neka versko-blazna ženska je zavpila v cerkev: »Cerkev se podira!«, nakar je nastala grozotna panika pri izhodih. 20 žen in otrok je bilo dobesedno pohojenih.

ki pomeni de facto le prvi korak k realizaciji »Anschlusa«.

Politični gospodje na Dunaju so se temu na videz sicer upirali, naposled pa so »mučeniško« izjavili, da bi se dalo tudi to storiti, če bo — finančna pomoč zapada zares zadostna, da nadoknadi škodo, ki jo bo prizadejala opustitev unije. In na zapadu so odprli tresorje še bolj na široko. Na Dunaj in sploh v Avstrijo so bile odposlane razne »finančne komisije«, ki naj prouče tamkajšnji položaj itd. itd. Da bodo rezultati tega proučavanja ugodni, za to bo že poskrbela znana dunajska gostoljubnost in »gemittlikajt«. Otrok Evrope bo zopet — vsaj

PROTIŽIDOVSKI NEMIRI V SOLUNU.

SOLUN, 1. julija. Veliki rabin iz Soluna je poslal predsedniku vlade Venizelosu daljšo brzojavko, v kateri ugotavlja, da je bilo samo v eni noči zažganih v židovskem okraju nad 200 malih židovskih kočic. Pri gašenju požarov je bilo več Židov težko ranjenih. Skoro v istem času pa so se vršili v drugih delih mesta veliki protizidovski pogromi, pri katerih je bilo mnogo Židov lažje in težje ranjenih. Policija meni, da so organizatorji protizidovskih nemirov in požarov člani nacionalistične lige, ki groze s pokolji židovskega prebivalstva.

Proslava Vidovega dne v mariborski moški kaznilnici.

Mariborska moška kaznilnica je proslavila Vidovdan s koncertom, ki se je vršil dne 28. junija dop. v »centralis«. Kaznilniški učitelj g. J a k a c je imel patriotični govor, v katerem je kaznjencem v zbranih besedah razjasnil pomen Vidovega dneva. Nato je pod vodstvom g. nadučitelja Cizlja nastopil pevski zbor in godbeni orkester s pestrim programom. Od izvajanih skladb so najbolj uga-

časno — potolažen.

Vprašanje pa je, ali je taka politika zapada pametna in če bo na koncu vseh koncev rodila tisto, kar se hoče? Kot narod, ki je živel stoletja v tesni skupnosti z avstrijskimi Nemci v bivši Avstriji, iskreno dvomimo. Kajti popolnoma jasno je, da razvajeni otrok Evrope ne bo nikoli spremenil svoje resnične čudi. Ostal bo slej ko prej veren »Anschlusa«, katerega bo izvedel kljub vsem udobnostim, ki jih prejema sedaj od zapada, čim bo za to zrel mednarodni položaj. In takrat bo zapad spoznal, da je zaman metal v nenasitne dunajske blagajne milijone frankov, funtov in dolarjev.

jale melodijozne skladbe gda. Füllekrusa. Pevski zbor in godbeni orkester sta proizvajala skladbe spretno in s preciznostjo, kar moramo posebno povdariti, ker se je pretežni del pevcev in godcev začel šele v kaznilnici učiti petja in godbe. Da so v relativno prav kratki dobi tako lepo napredovali in pridobili na gotovosti in spretnosti, gre hvala prizadevanju gda. nadučitelja Cizlja, ki je mnogo časa in truda žrtvoval poučevanju in vajam kaznjencev, ter umel v njih zbuditi voljo in ljubezen do te plemenite umetnosti. Upravniku kaznilnice gdu. Vrablu je pač najlepše priznanje za pokroviteljstvo umetniških nastopov obsojencev zavest, da take prireditve lajšajo humano in vzgojno delo kaznilnice ter vodijo k poboljšanju obsojencev.

Sodba v zagrebškem procesu.

Včeraj je bila proglašena obsodba v zagrebškem procesu. Glavna obtožena Marko Hranilovič in Matija Soldin sta obsojena na smrt in 20 let ječe, Hranilovič je obsojen na smrt, ker je sodeloval pri umoru Toni Schlegla in ker je umoril detektiva Trenskega. Iz istih razlogov je obsojen Soldin. Prvi bo obešen Hranilovič, za njim pa Soldin. Na 20 let ječe sta obsojena zaradi stikov z inozemskimi prevratnimi elementi in sodelovanja pri atentatih Herceg Anton in Javor Štefan, na 18 let Dragotin Križnjak, na 15 let Horvatek Štefan in Glad Pavel. Marija Hranilovič je dobila poldruge leto ječe. Na 6 let ječe je bil obsojen Milan Siladi, na pet Vezmarič Anton, Oproščenih pa je bilo 5 obtožencev. Protizidovski sodbi so vložili priziv zagovorniki in državni pravdnik.

Konja zadela solnčarica.

Ko se je vračal včeraj popoldan s praznim dvovprežnim vozom hlapec Gačnik Friderik po Meljski cesti iz Št. Petra, se je nenadoma zgrudil na cesto eden od obeh konjev. Konja so prepeljali na dvorišče neke hiše, kjer je ugotovil živinozdravnik dr. Rojko, da je konja zadela solnčarica in da ga je treba takoj ustreliti.

Od doma je pobegnil

13letni sin Bobeka Alojza, ključavnikarja. Fantek je obiskoval 1. razred realne gimnazije ter pobegnil od doma zaradi slabega izprijevanja. Odšel je proti Hočam in dejal, da pojde v Celje in Ljubljano. Je šibke postave, obleden v sivo obleko in rjavo skavtsko srajco.

Požar na avtomobilu.

Včeraj se je pripeljal iz Vrhnike s svojim osebnim avtomobilom v Maribor šofer Kavčič Ivan in se ustavil na Aleksandrovi cesti pred Serečevo trgovino. Nekaj trenutkov pozneje je švignil iz motorja ognjen plamen in grozil objeti tudi rezervar za bencin. Prisobnosti šoferja in navzočega stražnika je pripisovati, da se je ogenj posrečilo udušiti že v kral in da je škoda le neznatna.

Razvajeni otrok Evrope

Današnja republika Avstrija je nastala iz dveh povsem različnih vzrokov: iz zmude in neorientiranosti Dunaja ob prevratu l. 1918. ter iz naspotja zaveznikov proti povečanju in razširjenju Nemčije do Bratislave, Mure, Karavank in Brenerja. Ko bi se bil Dunaj v onih zgodovinskih usodnih dneh zavedal, da je nekdanje velesile Avstrije zares za vse večne čase konec in ko bi bila antanta priznala pravico nemškemu narodu do polne združitve v eno samo skupno državo, republika Avstrije prav gotovo danes ne bi bilo, ampak bi obstajala le kot zvezna država republike Nemčije. In prav ti dve dejstvi sta osnovnega pomena za razumevanje celotnega položaja Avstrije v mednarodni politiki, pa tudi za pravilno pojmovanje mnogih njenih notranje-političnih dogodkov.

Cim je namreč Avstrija uvidela, da je leta 1918. zamudila ugodno priliko za »Anschluß« in da se da staljšče zaveznikov do tega vprašanja izkoristiti v razne politične in gospodarske namene, je to tudi v polni meri storila. Tako je bilo poznavalcu razmer takoj jasno, zakaj je dunajska politična gospoda na začetku tridesetih let zatrobila v svet, da Avstrija samostojno ne more živeti in da ji je tedaj edina rešilna pot — združitev z Nemčijo. Vedela je namreč, da bodo na zapadu, posebej v Parizu, storili vse, da ji omogočijo eksistenco in preprečijo »Anschluß«. In ni se varala! Z vseh strani so ji priskočili na pomoč z najugodnejšimi posojili in z vsemi mogočimi honorarji in privilegiji, kakršnih ni po vojni bila deležna nobena zaveznika, kaj šele premagana država.

Tako je Avstrija sanirala na tuj račun svoje finance, uredila in izpopolnila svojo industrijo, modernizirala prometne naprave, saturirala uradništvo s prilično izredno visokimi plačami itd. itd. In čim so ji tuja sredstva pošla, že je znova zatrobila v svet: ne moremo dalje brez »Anschlusa!« Vse to je dalo republiki Avstriji čisto izjemen položaj v mednarodni politiki, katerega zavzema še vedno in ga bo, tako se vsaj zdi, še dolgo. Ona je lahko bi rekli — razvajeni otrok Evrope. Na zelo eklatantnem način se je to pokazalo tudi o priliki nedavnega poloma. »Kreditanstalt«. Nobena država na svetu ne bi v takem slučaju mogla dobiti toliko prostovoljnih ponudb za sanacijo faliranega denarnega velezaroda, kakor jih je Avstrija. Gospodje na zapadu so kar tekmovali med seboj, kdo bo prej in bolj na stežaj odprl Avstriji svoje tresorje za sanacijo »Kreditanstalta«. Angleži, Američani, Francozi, vsi so bili neverjetno radodarni. In za vse to so zahtevali samo eno: raz-

ZDRAVO OD SOLNCA ZAGORELO KOZO

mladostno svež in zdrav izgled Vam daje

NIVEA CREME: Din 5,- do 22,-
NIVEA OLJE: Din 25,- do 35,-

NIVEA-CREME
NIVEA-ULJE

kajti oboje vsebuje edino svojevrstno sestavino eucerit. Oboje zmanjšuje nevarnost solnčne opekline, oboje porjavi Vašo kožo tudi pri oblačnem vremenu. NIVEA-CREMA učinkuje pri vročini hladilno, NIVEA-ULJE Vas ščiti pri neprijetnem vremenu pred mraženjem in s tem pred prehladom, tako da se lahko tudi ob hladnem vremenu kopate v vodi in na zraku.

Jugosl. P. BEIERSDORF & Co. d. s. o. j., Maribor.

„Hopla, še živimo!“

RAZMERE V MARIBORSKI OKOLICI V LUČI BREZOBZIRNE RESNICE.

»Hopla, še živimo!« je zaklicala nedavno »Volksstimme« na neko naše poročilo o veselici »Svobode« v Studencih, povdarjajoč kulturno misijo »razredno usmerjenega« delavskega društva.

Prav nič bi bivšim pripadnikom socialno-demokratske stranke ne kratili njihovega mišljenja in kulturne udeleževanja, če ne bi dobro vedeli, da »kulturna« misija »razredno usmerjenih« delavskih društev v mariborski okolici vodi daleč mimo internacionalne družnosti, človečanstva in socialnega čuta.

Klic »Hopla, še živimo!« je značilen za razmere v naši okolici, ker jasno kaže, da še živitarijo ljudje, ki ne morejo pozabiti na čase političnih razprtij in brezplodnih partijskih borb. Ni jim za konsolidacijo v državi in prejkoslej ribarijo v kalnem...

Dosledno se sklicujejo na »delovno ljudstvo«, češ da so edini njegovi zagovorniki in si lastijo monopol na borbo za ljudske pravice. »Kdor ni z nami, je proti nam!« pravijo in stigmatiziran je za vedno kot »buržuj«, čeprav očituje najvišje in najgloblje socialno čustvovanje...

Vse organizacije in društva, ki niso izrecno pod okriljem gotovih gospodov, so »meščanska in fašistična«, v njih delavstvu ni mesta! Take parole se pojavljajo glede na športna društva, Sokola in druge prosvetne ustanove. »Razredna opredeljenost« gre celo tako daleč, da mora »zavedno« delavstvo ignorirati vse »buržuijske« prireditve. Pravijo, da je edina postojanka za delavske pravice danes »Delavska kulturna in telovadna enota Svoboda«. Da so dokaj borbeni, dokazuje gornji klic, izzivajoč »meščanstvo« na boj in to kljub — političnemu premirju.

Dejstvo je, da imamo danes v mariborski okolici še vedno dva ostro ločena tabora, ki na žalost razdvajata prebival-

stvo. Posledice te »grupacije« vidimo jasno v okolici, posebno v Studencih in Pobrežju.

Na eni strani vsi narodno čuteči in za konsolidacijo vseobčega življenja boreči se prebivalci, ne izvzemši delavstvo, ki je kljub svojemu narodnemu prepričanju bilo in bo na braniku proletarskih teženj. Središče teh je predvsem Sokol, ki se prav tako bori za socialno pravičnost kot kolektivna masa, ki ji »posamezniki ni nič, celota pa vse« (Tyrš!).

Na drugi strani je pod okriljem »Svobode« zbrana »internacionala« s tendenco »kulture« in »pristne« socialnosti. V praksi pa je stvar dokaj drugačna!

Socialni čut se v omenjenem listu razblini ob lastnih člankih, ki n. pr. delavskemu otroku ne privoščijo niti počitniškega okrepila Rdečega križa. Zna na nam je še lanska gonja napram mariborski ferijalni koloniji za slabotno — večinoma delavsko — deco. Prireditelji so opustili prositi za »Imprimatur!« pri »Svobodi«, zato taka zamera!

»Internacionala« pa nam v žarki luči kažejo mariborske ulice. Vidimo, da naši »razredni« borci istovetijo v veliki meri internacionalnost z anacionalnostjo, kar znači v Mariboru prikrito ohranitev nemštva. Kulturne prireditve »Svobode« v nemščini, nemško govorjenje doma in na ulici vseh teh »kulturnih misijonarjev« dokazujejo, kam merijo njihova stremjenja... Tu je jedro obiležja najbližje mariborske okolice! Saj se je celo eden izmed odličnih delavskih voditeljev nekoč izrazil, da mu grupa prenapetih nemških »voditeljev« hoče pokvariti ves pokret. Očividno se je to posrečilo in »Hopla, wir leben!« kaže, da se bo akcija še nadaljevala...

Odobravamo stanovsko zavest delavstva, odločno pa obsojamo, da bi se na račun borbe za najvitalnejše delavske pravice nacionalno razdvajalo ljudstvo!

Iz naših šol

Na I. državni deški narodni šoli v Mariboru

je bilo v 5 razredih 190 učencev. Izdelalo jih je 32 z odliko, 73 s prav dobrim, 79 z dobrim uspehom. Nesposobnih je 6 (3%).

Na III. državni deški osnovni šoli v Mariboru

je bilo v 5 razredih z 8 sporednicami 469 učencev. Izdelalo jih je 421 (86.4%), zaostalo jih je 57 (13.6%). Slabe uspehe zakrivi revščina, pa tudi zanikrnost prebivalstva v barakah in v vojašnici v Stritarjevi ulici. Matere hodijo na delo, otroci so prepuščeni sami sebi. Nužno potrebna je ustanovitev dnevnega zavetišča za magdalensko predmestje.

Na I. državni deški meščanski šoli v Mariboru

je bilo v minulem šolskem letu v 4 razredih z 5 sporednicami 283 učenk, izdelalo jih je 209, od teh 18 z malo maturo, popravni izpit imajo 53, nezadostni uspeh 19, neredovani ste 2.

Na državni klasični gimnaziji v Mariboru je bilo v šolskem letu 1930/31 v 8 razredih z 10 sporednicami 685 dijakov in dijakinj (572, 113). Izdelali so z odličnim uspehom 104 (15.2%), s prav dobrim 226 (33%), z dobrim 183 (26.7%), skupno 513 (74.9%). Popravni izpit ima 121 (17.6%), zaostalo jih je 44 (6.4%). Po narodnosti je bilo 651 Jugoslovancev, 6 ostalih Slovanov, 27 Nemcev, 1 Madžar.

Na državnem ženskem učiteljskem v Mariboru

je bilo koncem šolskega leta 1930/31 v 5 letnikih s 5 sporednicami 333 učenk, med njimi 328 Jugoslovank, 1 Čehinja, 4 Nemke. Dovršile so: z odliko 10, s prav dobrim uspehom 139, z dobrim 103; neredovane so 3, popravni izpit imajo 74, zaostale so 4.

Pomožna šola v Mariboru.

Pomožna šola v Mariboru je sklenila šolsko leto 1930/31 dne 27. jun. 1931. V tem šolskem letu je bilo na pomožni šoli 76 otrok in sicer 30 učencev in 46 učenk. Šola je obiskovala slabonadarje...a deca. Ob sklepu šolskega leta je bil uspeh dober. Le skupno 11 učenec in učenk

je zaostalo. Šola je imela 5 razredov in 1 sporednico. Šolsko leto 1931/32 se prične z vpisovanjem dne 1. septembra 1931.

Na učiteljskem učiteljskem sester v Mariboru je predsedoval pri učiteljskem diplomskem izpitu kot ministrski odposlanec gospod Jovan G. Jovanovič iz Beograda. V prvi polovici meseca junija so bili pismeni in praktični izpiti, ustni je pa trajal od 24. do 27. junija. Izpit so polagale vse učenke V. letnika, skupaj 24. Pet kandidatinj ima odliko, vse ostale so pa dovršile s prav dobrim uspehom. Z odličnim uspehom so dovršile: Areh Marija iz Starega trga pri Slovenjgradu, Kavčič Gabrijela iz Maribora, Tofant Alix iz Novega mesta, Vegan Marija iz Maribora, Zorec Eleonora iz Maribora. Prav dober uspeh imajo: Bende Ana iz Studencev pri Mariboru, Cuznar Albina iz Ljubljane, Čulk Leopoldina iz Maribora, Hojs Ivana iz Male Nedelje pri Ljutomeru, Jurše Ida iz Planine pri Sevnici, Kac Ljudmila iz Šmartna pri Slovenjgradu, Maučič Marija iz Kranja, Modic Helena iz Vrbljane pri Igu, Nagode Elizabeta iz Mirk pri Vrhniku, Oevirk Marija iz Sv. Petra v Savinjski dolini, Počivalšek Marija iz Olimlja pri Podčetrku, Radej Cecilija iz Dovškega pri Rajhenburgu, Sitar Marija iz Jerebinjaka pri Ponikvi, Stariha Zora iz Kočevja, Susman Angela iz Mirk pri Vrhniku, Šegula Marija iz Ptujja, Turšič Ernestina iz Maribora, Veljak Ana iz Maribora, Zajec Jospina iz Vel. Račne pri Kopanju.

Kresovanje na Kozjaku.

V soboto 4. t. m. zvečer bota Sokol in Bralno društvo iz Selnice ob Dravi zažgala kres na čast slovanskima apostoloma na eni najlepših razglednih točk na Boču pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu.

Smrtna kosa.

V Radvanjih je izdihnila v 41. letu stoproga gostilničarja Anderla, gospa Julijana Anderle, roj. Nekrep, vrla žena in gospodinja ter blaga mati otrokom, po kratki in mučni bolezni. Pogreb ugledne žene se bo vršil jutri ob 17. uri iz mrtvašnice na radvanjskem pokopališču. Preostalim naše iskreno sožalje!

Mariborski in dneoni drobiž

Zaključni izpiti

na enoletnem trgovskem tečaju Slovenskega trg. društva v Mariboru

so se vršili od 17. do 27. junija. Kot uvod k izpitu pa so bile tekme iz stenografije in strojepisja, o čemer smo že poročali. K izpitu je bilo pripuščenih 23 učenec in učenk. Uspeh izpitov je bil: 2 odlični, 6 prav dobrih, 12 dobrih, 1 ponavljalni izpit v sept. in 2 sta bila odklonjena za eno leto. Ustnim izpitom so prisostvovali tudi člani Slov. trgovskega društva, ki so bili z uspehom prav zadovoljni ter so se o vsem prav laskavo izrazili.

Slovesen zaključek tečaja je bil 28. junija, združen s proslavo Vidovega dneva v prisotnosti gg. članov Slovenskega trg. društva in članov učiteljskega zbora. Po proslavi so se razdelila izpričevala in prav krasna darila, s katerimi je bilo obdarovanih 12 učencev.

Najboljša učenka tečaja Marija Repolusk je bila obdarovana z zlato uro, darilom tvrdke Pinter & Lenard. Najboljša stenografinja gđ. Božič Danica in najboljša strojepiska gđ. Šerec Jospina sta prejeli vsaka po en bronast kip kot spominsko darilo tečaja.

Tako se je s prav zadovoljivim uspehom zaključilo prvo leto enoletnega trgovskega tečaja, ki obeta radi svojega spretnega strokovnega vodstva in moralne podpore s strani našega trgovstva postati važen činitelj v naši trgovski prosveti.

Pozivljamo vse narodno misleče trgovce, ki želijo dati našemu naraščaju solidno trgovsko predizobrazbo, da našo akcijo podprejo. Radi številnega priglasevanja opozarjamo že sedaj vse zainteresente, da se pravočasno javijo. Vpisovanje je dnevno od 10. do 11. ure na Zrinjskega trgu 1, I. nadstr., soba 28a.

Praznik šolske dece v Radvanju

Šolsko leto je pri kraju. Navadno je dan, ko učenci zapustijo šole, zvezan z raznimi slavnostmi. Pri nas v Radvanju je ta slavnost nekaj svojevrstnega.

Na Vidov dan zjutraj ob običajni uri se je vršila slovesna služba božja v radvanjski kapeli. Šolska deca je pela. Prisostvoval je ves občinski odbor, požarna bramba, ki je tvorila špalir pred vrati, vsa društva ter mnogo občinstva. Poslužbi božji je bila v šoli kratka slavnost. Gospod upravitelj Firm je v kratkih besedah razložil zgodovinsko ozadje dneva, nakar je deca deklamirala in zapela nekaj pesmi. Zaključek predpoldanske slavnosti je tvoril duet s spremljavo na citrah »O moj preljubi dragi dom«. Pela sta z dobrim pevskim čutom in izvežbanimi glasovi učenka Orešnikova in učenec Koser.

Popoldne ob 15. uri se je slavnost nadaljevala v gostilni Krajnc v Sp. Radvanju. Iz šole so korakali učenci v Sv. Radvanje, na čelu male povorke Sokolici in Sokolice v krojih, kar je vzbudilo v Radvanju mnogo zanimanja, kajti bilo je nekaj novega za naše občinstvo. Deca je bila kakor vsako leto pogoščena z jestvinami, malinovcem, keksi itd., kar je naš agilni krajevni šolski odbor pripravil. V zahvalo so učenci na ličnem odru pokazali svojim roditeljem, česa so se naučili poleg običajno predpisanega učnega načrta. Spored je obsegal deklamacije, petje ter daljše in krajše igrice. Največ pozornosti je vzbudil nastop sokolske dece. Ženska deca je pod vodstvom s. Lahove izvedla vaje »Venček na glavni se«, moška deca pod vodstvom br. Kolarja pa »Lepo mi poje črni kos«. Oba nastopa sta bila jako dobra in sta žela med občinstvom največ pohvale. Mladi Sokolici in Sokolice so bili nagrajeni z gromovitim aplavzom.

Po končanem sporedu je deca bila ponovno pogoščena in se je polagoma razšla na svoje domove.

Za lep zaključek šolskega leta ima v prvi vrsti zasluge naš krajevni šolski odbor, ki se je iz golega idealizma in človekoljubnosti žrtvoval za tako težko nalogo. Hodili so od hiše do hiše ter nabirali prispevke. Imeli so lep uspeh. Zato zasluži ves odbor, kateremu načeluje g.

župan Vizovišek, vse priznanje in upamo, da bo vztrajal na tej poti, da bo naša deca še v poznejših časih rada govorila, kako lepi so bili časi, ko je hodila v radvanjsko šolo.

V drugi vrsti pa ima zasluge naš vrli učiteljski zbor, ki je vkljub raznim težavam obdelal predpisano učno snov in poleg tega še naštudiral deco za ta tradicionalni nastop. Učiteljskemu zboru ter še posebej gosp. upravitelju Firmu čestitamo k lepemu uspehu ter mu kličemo »Vztrajajte na tej poti in učenci ter Radvanjčani Vas bodo še bolj ljubili in Vaš spomin bo živel vedno med nami!«

Med številnim občinstvom na otroški veselici oz. otroškem prazniku je bil nazvoč tudi gosp. pl. Jurkovič s soprogom.

Velika kavarna

kabaretni večer

nov spored

Upokojen

je s kraljevim ukazom bivši poslanik v Pragi, sedaj na razpoloženju, g. dr. Bogumil Vošnjak.

Banovinska skupščina UJU,

poverjeništvu Ljubljana, se vrši 2., 3. in 4. t. m. v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani z jako obširnimi programom.

Promocija.

Na ljubljanski univerzi je bil te dni promoviran za doktorja prava gospod Albin Š m a j d, koncipient v odvetniški pisarni gosp. dr. Ravnika v Mariboru. — Čestitamo!

Končni izpiti na Ant. Rud. Legatovem Enoletnem trgovskem tečaju v Mariboru so se vršili od 15. do 29. junija. Od 26 kandidatinj in kandidatov, kateri so bili pripuščeni k izpitu, so prestali izpit: z odliko 1, s prav dobrim uspehom 6, z dobrim uspehom 14, z zadostnim uspehom 2. Tri kandidatinj imajo v jeseni ponavljalni izpit. Popolnoma padel ni nobeden. Uspehi se torej lahko označi kot zelo povoljen. Do ugodnih uspehov so pripomogle odlične učiteljske moči, katere delujejo na zavodu, vzorna disciplina in nadzorstvo, kakor tudi dobro ravnanje. Slavnostna zaključitev tečaja in razdelitev izpričeval se je vršila v pondeljek, dne 29. junija t. l. popoldne. Novi tečaj se začne dne 9. septembra t. l. Vpisovanja in pojasnila v pisarni zavoda, Maribor, Vrazova ulica št. 4, dnevno od 8. do 12. in od 2. do 6. ure. Telefon 25-90. Šolski programi brezplačno.

Najstarejši Radvančan — umrl.

Na Petrovo je umrl v Radvanju v 85. letu najstarejši Radvančan gosp. B r a u n i g Franc, radvanjski »baron«. Pokojni je bil vrl narodnjak in trden Slovenec. V dobi, ko so v Radvanju že skoraj pozabili slovenski govoriti, se je on ponašal s svojo slovensščino in se ni sramoval spregovoriti slovenske besede, ki mu je bila sveta. Pokojni je bil tudi jako priljubljen, je bil ustanovitelj radvanjskega gasilnega društva, dolga leta njegov član in sedaj častni član. Lani je obhajal zdrav in vesel stoletnico odkar je bila zidana njegova hiša, hodil je okrog z ovenčanim klobukom ter bil vesel, da je tudi njegova hiša najstarejša. Sedaj je podlegel kratki mučni bolezni. Naj mu bo lahka domača radvanjska zemljica, sorodnikom pa iskreno sožalje! K. V.

Dekliska počitniška kolonija

podml. Rdečega križa v Mariboru šteje letos 70 krepčila potrebnih deklek in se bo odpeljala jutri, 2. julija ob 17. v Bakarac v Hrv. Primorju. Vodi jo že v prejšnjih letih preizkušena gđ. Herma Eračičeva. Nekaj udeleženk je plačalo vso oskrbno samo, velika večina pa jih bo uživala dobrote 4tedenskega oddiha brezplačno ali le proti mali odškodnini, kar je predvsem zasluga mariborske mestne občine, ki je v to svrhu žrtvovala večjo vsoto, a tudi onih Mariborčanov, kateri so z darili in nakupom kart prispevali k lepemu dobicku Podmladkove tombole. Starši naj pripeljejo otroke ob 15. v dekl. meščansko šolo II v Cankarjevi ulici, kjer bodo predpisno pregledani in stehani.

Misli ob izseljeniškem kongresu

DVA PREDLOGA ZA REŠITEV NAŠE EMIGRACIJE V BODOČNOSTI.

(Dopis izven uredništva.)

Ta dni prihajajo stotine naših izseljencev iz Amerike v svojo staro, danes svobodno domovino. Povsod, kamor pridejo, jih bratsko sprejemajo in o priliki teh sprejemov, banketov in na kongresu se mnogo govori o raznih problemih izseljencev, stikov z domovino itd. Ker pa je ta problem morda važnejši kakor bi se komu na prvi pogled zdelo, ni odveč, če spregovorimo nekaj besed tudi mi, da si smo ob strani glavnih dogodkov, razprav in vsega drugega. Nič ne de, saj se prav ob strani, prav v tišini često porode dobre in pametne misli.

Iz zgodovine vemo, da je izseljevanje lahko sreča ali pa zlo za narod, kateremu je potrebno in se mu ne more ogniti. Odvisno pa je to v prvi vrsti od načina izseljevanja. In taka načina sta dva: prvi je izseljevanje v svrhu kolonizacije, drugi v svrhu zaslužka. Niti mi Slovenci niti ostali Jugoslovani se prvega načina nikoli nismo mogli ali tudi ne znali posluževati. Naši ljudje niso odhajali v Ameriko zato, da bi tam kolonizirali do ločeno državo ali pokrajino, zavzeli jo popolnoma in razvili svoje samostojno kulturno in morda celo politično življenje. Odhajali so brez sistema s trebuhom za kruhom in se naselili tam, kjer se jim je pač nudil zaslužek. Prav zaradi tega danes ne moremo govoriti o kaki kompaktni slovenski ali jugoslovanski koloniji odnosno manjšini v Ameriki. Vse so drobci, raztreseni od Kanade in Alaske do Ognjene zemlje.

Zaradi tega je skoraj neverjetno, da se je pri teh naših izseljencih narodna zavest sploh še ohranila in da niso že popolnoma pozabili na svoj materni jezik in rodno domovino. Če se pa to še ni zgodilo, vsaj v večini primerov ne, nikakor ni rečeno, da se tudi v bodoče ne bo. Nasprotno, vsi poznavalci razmer v naselbinah naših izseljencev v Ameriki so si edini v tem, da se njihovi otroci prav malo več zavedajo, da so Slovenci ali Jugoslovani. Doraščajoča ali vsaj za njo prihajajoča generacija bo že popolnoma izgubljena za nas in naš narod. In pri tem moramo pomisliti, da je danes v Ameriki najmanj 1.000.000 Jugoslovancev!

S tem se pa samo po sebi postavlja

vprašanje: ali naj se temu milijonu kratkomalo odrečemo, naj ga pustimo, da utone v tujem morju ljudstev? Ljubezen do izseljencev, do svojega naroda in države nam to zabranjuje. Prav zaradi tega pa bi bilo treba storiti radikalne korake. Póti sta do rešitve tega problema samo dve: da skušamo spraviti naše izseljence nazaj domov ali da jih nekje v Ameriki koncentriramo v kompaktno jugoslovansko kolonijo. Na prvi pogled se zdita oba predloga fantastična, a v resnici bi se dal realizirati tako prvi kakor drugi.

Premotrimo najprej prvega! V Jugoslaviji je še dovolj prostora za več milijonov ljudi, samo Južna Srbija bi jih celo danes lahko sprejela 1.000.000, manjkajo pa gospodarski pogoji, kateri bi se morali šele ustvariti. Ako se bodo ustvarjali sami po sebi, bo to trajalo še desetletja ali morda stoletja, mogli bi se pa pospešiti, napraviti z radikalno operacijo. Za to bi bil seveda potreben velik kapital, katerega doma ne premoremo — **premore pa ga naša emigracija sama!** Že slovenski izseljenci v Ameriki posedujejo več deset milijonov dolarjev premoženja, ostali Jugoslovani pa stotine milijonov, saj so med njimi celo težki milijonarji, kakor n. pr. Baburica, Petričević, Mišanović in drugi. Če bi se ti ljudje pridobili za to, da prenesejo svoj kapital v domovino in ga tu investirajo v industrijo, denarstvo, poljedelstvo, promet itd., bi bili na mah ustvarjeni pogoji za vrnitev vseh naših izseljencev iz Amerike in Jugoslavija bi se silovito dvignila.

Na enak način bi se pa lahko ustvarili s kapitalom emigrantov pogoji za koncentracijo kje v Ameriki, najlažje v Južni Ameriki, kjer so še cele ogromne pokrajine, večje nego je Jugoslavija, neobljudene in necivilizirane. Tudi to tedaj ni neizvedljivo! Mislimo tedaj, da bi bilo skrajno umestno, ako bi se o priliki poseta odposlancev naših izseljencev načelo tudi eno ali drugo od teh vprašani. Najprej seveda prvo. In če bi se dosegel vsaj 50% ali tudi le 25% uspeh, bi bilo že to veliko in bodočnost naših Amerikancev bi bila zagotovljena!

hrano, kakor razne kaše, zdroba, riža in slično. Od zelenjave dajemo otroku lahko špinačo, repo in kolerabo, toda vse mora biti dobro zmečkano. Ko dovrši otrok prvo leto, mu damo lahko mozeg, jetreno kašo in vse vrste mesa, ki pa mora biti dobro razsekano. Ravno tako mu lahko dajemo jajca in drugo lažjo hrano. Poleti je treba obračati največjo pozornost na izpreminjanje hrane in odstavlanje od prs, ker je letno vreme najopasnejše za različna obolenja čreves.

Izmišljena milijonska dedščina

Pred časom je prejel občinski urad v Lecci uradni dopis italijanskega konzula v Newyorku, da je umrl v Ameriki neki Emilio Ingrassio, ki je zapustil nad 12 milijonov lir svojim sorodnikom v Lecci. Oče župan je takoj lepo prepisal došlo pismo z veseljem poslanstvom ter slovesno izročil posamezne prepise vsem v poštev prihajajočim srečnim občanom. Pri tej priliki so se dediči slovesno obvezali, sezidati veliki fašistični dom v Lecci, čim prejmejo bogato dedščino. V ta namen so že v naprej dobili razna fašistična odlikovanja, kakor tudi kredite pri vseh mogočih državnih in zasebnih kreditnih zavodih, ki so jih bogato izrabljali. Ena od srečnih dedin, gospa Rizzo, ki se je ločila nedavno od svojega moža, znanega kot največjega skopuha v Lecci, se je na račun bodoče dedščine pobotala z možem, ki ji je ves skesan prepisal celo polovico hiše.

Po časopisnih poročilih in objavljenih slikah srečnih dedičev je za vso zadevo zvedel tudi italijanski konzul v Newyorku, ki je obvestil takoj občinski urad v Lecci, da ni nikoli poslal kakšnega dopisa o dozdevni zapuščini blagopokojnega Ingrassia. Po prejemu te brzojavke se je za zadevo zainteresirala policija, ki je kmalu ugotovila, da si je celo zgodbo izmišljal 34letni Rizzo, brat preje omenjene od moža ločene žene. S to potegavščino je hotel pomagati sestri, da bi prišla zopet do svojega moža, na drugi strani pa dobiti si primerno petično nvesto, kar bi se mu tudi posrečilo, če ga ne bi policija presenetila, ko je baš sedel nad debelimi kupi ženitbenih ponudb ter si belil glavo s tem, katera izmed kandidatki bi bila najprimernejša za njegov okus in potrebe.

Češkoslovaški panteon

Na Žižkovji gori poleg Prage se je že pričela dvigati iz tal velika palača, ki bo postavljena po načrtih arhitekta Zazvorke v spomin borbe za osvobojenje. Bo to ena najlepših stavb v Pragi z ogromno slavnostno dvorano za oficijelne prireditve. Pod panteonom se bo nahajal veliki mavzolej, v katerem bo počival pepel vseh za osvobojenje zaslužnih in padlih. Predvsem bodo vanj pokopali posmrtno ostanke legionarjev, ki so sedaj v začasnih grobnicah na Olšanyh. V panteonu bo tudi muzej z vsemi predmeti, nanašajočimi se na borbe za osvobojenje.

Igralci obtoženi zaradi motenja vere.

Mnogo prahu je dvignila obtožnica državnega pravdnštva proti trem dunajskim igralcem, ki so igrali razne vloge v znani Hasencleverjevi komediji: »Zakoni se sklepajo v nebesih«. Zaman so bili vsi zagovori in opozarjanje na smešnost te obtožnice. Sodišče je pokazalo, da je vredno starih avstrijskih tradicij ter obsodilo pogojno vse tri igralce na 14 dni zapora.

Pri kopanju ubit od elektrike.

V kapošvarskem kopaljšču se je dogodila svojevrstna nesreča. Tam sta se namreč kopala v bližini nekega železnega stebra z električno obločnico dva visokošolca, Solt in Simon. Ko je plaval Solt mimo kandelabra, se je nenadoma stresel in izginil v globino. Tovariš Simon mu je hotel priskočiti na pomoč in ga rešiti. Jedva pa je priplaval do kandelabra, se je tudi on stresel in izginil kot od strele ubit v valovih. Preiskava je dognala, da je bila zelo slabo izolirana žica z električnim tokom, ki je uhajal ter zelektriziral vodo v okolici kandelabra tako močno, da sta bila v njej oba mladeniča ubita od električnega toka.

Sport

Predzadnji dan mednarodnih rokoborb

je včeraj prinesel sledeče rezultate: prvi par sta tvorila **Belič** (Bolgarija):Bognar (Madžarska). Krasna borba izvrstnih tehničarjev je v 25. minuti končala z zmago Bolgara. — Izredno srdit je bil boj med **Manojlovičem** (Beograd) in **Frankom** (Saksonska). Frank je po težki borbi s premetom zmagal v 43. min. Večer je zaključila nadvse interesantna borba v amerškem catsh-as-catsh-can stilu med **Sayerom** (Juž. Afrika) in **Beličem** (Bolgarija). Nevarni prijemi so oba borca silno utrudili; tudi tu je prišla mačja hitrost in žilavost močnega Zamorca do veljave. Izvrstno se boreči **Belič** se je dal zvabiti v zaselo ter je v 18. minuti podlegel. Tomy je zadovoljnega obraza sprejel od ISSK Maribora razpisano nagrado Din 300.—

Danes se zaključijo rokoborbe: vrši se finalni boj za prvo in drugo mesto med **Orzowkim** (Poljska):**Sayerjem** (Južna Afrika). Oba mojstra sta dosedaj še nepremagana. Za tretje, oziroma četrto mesto pa tekmujeta **Belič** (Bolgarija):**Frank** (Saksonska). Po končanih borbah bo razglasitev rezultatov in razdelitev nagrad zmagovalcem. Pričetek točno ob 21. uri na verandi pivovarne »Union«.

SK Orient (Sušak):ISSK Maribor 4:1 (2:0).

Drugo srečanje v pondeljek je končalo s porazom našega prvaka v razmerju 4:1. Igra je mnogo trpela radi nemogočega sodnika, ki je vsak nevaren napad ISSK Maribora odžvižgal. Razen tega sta bila **Pepček** in **Koren I** takoj v začetku igre blesirana, tako da so Mariborčani igrali le z 9 igralci.

Tour de France.

Včeraj se je pričela največja kolesarska dirka na svetu, krožna vožnja po Franciji, takozvana »Tour de France«. Razdeljena je v 24 etap in se vrši na progi, ki meri 5027 km. Konec te granddijozne dirke je določen na 26. julija.

Medklubski odbor LNP službeno.

V soboto, dne 4. t. m. se vrši ob 18. uri prijateljska tekma SK Gradjanski, Zagreb:ISSK Maribor. Službujoči odbornik g. Bergant.

V nedeljo, dne 5. t. m.: ob 16.30 prvenstvena tekma mladim ISSK Maribor:SK Rapid, ob 18. prvenstvena tekma Atletik SK Celje:ISSK Maribor. Službujoči odbornik g. Nerat.

Vse tekme se vršijo na igrišču ISSK Maribora. Tajnik.

SK Železničar, nogometni odsek.

V četrtek, dne 2. t. m. se vrši na igrišču važen sestanek nogometne sekcije. Udeležba za vse člane prvega, rezervnega in mladinskega moštva strogo obvezna. — Načelnik.

Sokolstvo

Seja odbora Sokolskega društva Maribor-matica,

ki je bila sklicana za jutri, 2. julija, se ne bo vršila in je preložena za osem dni.

Meščansko šolstvo v Češkoslovaški.

Po poslednjih pregledih obiska učencev v češkoslovaških šolah je mogoče ugotoviti, da je precej nazadoval obisk meščanskih šol na Češkem in Moravskem, dočim na Slovaškem in v Podkarpatski Rusiji stalno narašča. Leta 1921 je obiskovalo 1564 meščanskih šol na Češkoslovaškem 273.977 učencev. Lansko leto pa je padlo število učencev na 231.802, dasi je narastlo število meščanskih šol na 1868.

Z letalom ugrabil svojo izvoljenko.

Italijanski listi posvečajo dolge kolone go prepovedalo pristajanje vodnih letal na obrežjih s kopaljšči, ker se boji anti-fašistične propagande in pa ker so se jeli v Italiji množiti slučaj, da so razni drzni letalci odpeljali z letalom svoje izvoljenke proti volji roditeljev. Tako je nedavno neki vojaški letalec, ki je zaman moledoval nekega vodilnega fašističnega veljaka, naj mu dovoli poročiti njegovo hčerko, isto potem kratkoma odpeljal izpred nosa presenečenemu očetu, ko se je hčerka kopala ob morskem obrežju.

O prehranjevanju dojenčkov

MATERINO MLEKO — IN UMETNA PREHRANA.

Najugodnejša in najboljša hrana za dojenčke je materino mleko. V materinem mleku so vse snovi, ki so potrebne za razvoj otroka. Razen tega vsebuje materino mleko snovi, potom katerih postane otrok odporen proti nalezljivim boleznim. Mati ne more hraniti svojega otroka v slučaju, da boleha sama na kakšni infekcijski bolezni, kakor na primer na tuberkulozi. V slučaju, da mati nima dovolj mleka, je treba otroka hraniti na umeten način.

Mati, ki sama doji svoje dete, mora skrbno negovati prsa. Že v času nosnosti je to velike važnosti. Treba jih je dnevno umivati z vodo in z dobrim milom, ki ne razjeda kože. Dva do trikrat tedensko je treba prsa umiti z razredčeno alkoholno raztopino. Občutljive in razpokane bradavice je treba mazati z borovim vazelinom. Obleka bodi lahka in gladka, da ne drgne prsi. Pred in po dojenju je treba prsi dobro umiti in posušiti.

Dete naj pije dnevno pet- do šestkrat, to je vsake 3 do 4 ure. Ponoči naj otrok ne dobiva hrane, ker je potreben počitek i materi i otroku. Nočno hranjenje otroka škoduje materi in otroku. V prvem tednu življenja popije otrok 250 gr. mleka dnevno. Imamo deco, ki uspeva dobro tudi z manjšo količino, in deco, ki ji nikoli ni dovolj. Preveč hrane otroku škoduje in povzroča razne bolezni. Dojenje lahko traja 15—20 minut. Ta čas zadošča, da lahko dobi otrok dovoljno količino hrane. Deca, ki hitro sesa, izpušča pri dihanju prsa in na ta način požirajo večje količine zraka. To je vzrok.

da izbljuje otrok, takoj po sisanju, vso količino hrane.

Pri sesanju je treba držati otroka na križu in ga podpirati z roko. Otrokov nos mora biti vedno čist, da lahko svobodno diše. Po dojenju je najboljšo položiti otroka v posteljo in ne zibati ga ali nositi na rokah.

Nekatere žene nimajo dovolj mleka in so primorane hraniti otroka na umetni način. Materino mleko lahko nadomestimo z dobrim kravjim mlekom, ki ga je treba dobro prekuhati in razredčiti, ker samo ni dobro za otrokov želodec. V prvih dnevih dajemo otroku eno tretjino mleka in dve tretjini vode. Mleko osladimo s polovico komada kockastega sladkorja. Čim bolj otrok raste, tem manj se doliva mleku vode. Tako dajemo v drugem mesecu otrokovega življenja enako mleka in vode. V petem mesecu dajemo samo mleko. Mleko je treba kuhati 10 minut, da so uničene vse klice.

Hrano dajemo otroku v posebnih steklenicah, ki morajo biti take, da jih lahko dobro očistimo. Najboljše so one, ki imajo lestvico z označbo gramov. Steklenico mora vedno držati mati, nikdar otrok. Sisalo mora biti iz čistega gumija, brez vsakih steklenih priveskov. Po vsaki uporabi ga je treba dobro oprati in posušiti.

Ko je dete staro tri mesece, mu dajemo med dvema obrokom eno do dve žlici sadnega soka, ker ta vsebuje vitamini, ki so potrebni za dober razvoj otroka. Sok je lahko iz jabolk, pomaranč, limone ali grozdja. V tretjem in četrtem mesecu lahko dajemo otroku tudi drugo

V senci jezuita

Zgodovinski roman.

145

Po burnem in tragičnem prizoru, ki se je bil odigral med njo in velikim profosom, je zapustila starka vsa obupana dvorec velike profosije. Njen duh je bil porazen, srce raztrgano, duša pijana neutešene maščevalnosti.

V nejasni temi rdečega jutra je pokazala dvorcu pest in zamrmrala z glasom, polnim gluhe pretnje:

»O, saj še ni vse končano!»

Česa je torej še upala Ciganka?

Ali je imela še kak načrt, kako uresničiti svoje maščevanje?

Ali je mislila na koga, ko je izustila to prettno?

Ne!

Ciganka se je zanašala samo še sama nase.

Vseh teh dvajset let, odkar je glodal njeno dušo strašni črv sovraštva, ni bila govorila z živo dušo in je podala tako dokaz duševne sile, ki bi jo bil cenil Ignacij de Lojola daleč preko navadne mere — samo če bi bil grozni menih poznal to ženo.

Zaupala je samo svojem instinktu.

Prečula je bila nešteto dolgih noči, grade si načrt, ki se ji je bil zdaj tako klavrno izjalovil.

In tudi zdaj, ko je bila premagana in je bil veliki profos spoznal svojega sina, se je zanašala samo na svojo lastno domišljijo.

Stara Ciganka se je torej vrnila v Dvor Čudežev, kakor da se ni nič zgodilo.

Res jo je pograbil izbruh obupa, ko je prišla v svoje stanovanje.

Saj je bilo to maščevanje vse njeno življenje!

Bilo ji je, kakor da so ji iztrgali srce.

In ko je šla sama vase, je strmela vsa prestrašena spričo čudnega razvoja, ki se je bil izvršil v njej tekom let.

Razložiti moramo ta nenavadni pojav.

Strastno sovraštvo ciganke do grofa De Monklarja je izviralo iz neizmerne bolečine, ki jo je navdajala, ko je prisostvovala usmrčenju svojega sina. Ne da pa se utajiti, da je tudi ona ljubila sina s strastno materinsko ljubeznijo, nadkriljujočo vsa druga čustva.

Polagoma, v teku let in mesecev, pa se je zgodilo,

da je ciganka pozabila celo vzrok svojega sovraštva, to je — lastnega sina!

Toda, čeprav je bil vzrok izginil — učinek je ostal v nezmanjšani obliki.

Nič več ni ljubila sina, ki je bil že zdavnaj mrtev; ali vsaj nič več — niti s še tako silnim naporom volje — se ji ni posrečilo, zamisliti se v položaj človeka, ki ljubi... Kljub temu pa je rastlo nje sovraštvo do velikega profosa v neizmernosti...

Bila je prišla tako daleč, da je smatralo to sovraštvo za cilj, zmisel in jedro svojega življenja.

O vsem tem je preišljala ciganka, ko je iskala v svojem obupu, peneč se od srda in gneva, jasnega pregleda v žalost svoje duše.

Kmalu pa se ni mogla več premagati; kakor bi jo bila vlekla usodna sila, je šla od doma in se napotila proti dvorcu grofa De Monklarja.

Bila je pač tudi sila navade!

Kolikokrat je že hodila in se klatila okrog tega dvorca!

In zdaj se je spomnila prizorov, ki so se bili dogodili nekdanje dni, kakor da so dogodki današnjega dneva.

Videla se je, kako je prežala pred dvajsetimi leti okrog dvorca, brez predeljenega cilja in brez jasne misli...

Nekaj dni je namerjala umoriti velikega profosa.

Takrat pa se zgodi prizor, ki je zarodil v njeni duši ves ta maščevalni načrt.

Nekoč, približno mesec dni po usmrčenju sina — je prišla ciganka in se postavila pred dvorčeva vrata. In takrat!... Ah, takrat je bila še mati, trpeča in plakajoča, uboga žena, vredna sočutja, bitje s strtim človeškim srcem!...

In plakala je res, skoraj ne zavedajoč se tega.

Tako že so postajale te solze tako čuda jedke in pekoče...

Zdajci so se odprla dvorčeva vrata.

Krasna kočija je stala pred vrati, kočija vsa z žido izložena!...

In veliki profos je stopil na prag.

Zagledavši ga, je začutila Ciganka tisto strašno tesnobo, ki navda srce ob pogledu na nekatere divje zveri.

Ob strani velikega profosa pa je stopala mlada, krasna, blesteča žena, tako očividno in tako brezmejno srečna, da se je zdela kakor živ studenec luči, radosti in ljubezni...

Veliki profos, ki je bil takrat še mlad in v polni sili svoje moške lepote, jo je objemal s pogledom, tako nežnim in tako polnim strasti, da je ciganka vztrepotala v dnu duše pred nekako mislijo, ki se je bila porodila v njenem razburjenem srcu.

A to še ni bilo vse...

Med velikim profosom in njegovo ženo je stopal otrok...

Mlada žena ga je držala za roko.

Otroku je bilo po vsem videzu jedva štiri leta.

V resnici ni štel niti toliko.

Bil je lep, prekrasno oblečen deček; vsak je moral čutili, da je oboževan ljubček svojega očeta in svoje matere...

Z veselim vzklikom je plaval otrok h kočiji...

Toda oče ga je dvignil v naročje...

Par trenutkov ga je gledal z globokim pogledom.

In v tem pogledu je čitala ciganka vso neizmerno ljubezen grofa De Monklarja do tega otroka...

Nato je posadil grof malčka poleg matere, ki je bila sedla v kočijo. Nazadnje je kočija oddrdala, grof Monklar pa je stal na pragu še dolgo in gledal za njo...

Tisti prizor je navdal ciganko z bridkim pekočim veseljem.

Zdaj je imela svojo osveto v rokah!

Ranjena je bila v svoji materinski ljubezni...

Osvetiti se je hotela velikemu profosu s tem, da zadene njegovo očetovsko ljubav...

In takrat je dozorel v njej strašen načrt.

Osem dni nato je bil sin velikega profosa tajinstveno ugrabljen.

Blazen od žalosti, je spravil oče vso pariško polico na noge; prebrskali in preiskali so vse mesto.

A ne le, da iskanje ni rodilo uspeha; zadelo ga je novo gorje, prva posledica cigankinega maščevanja.

Izguba oboževanega otroka je strla srce njegovi mladi ženi; umrla je od žalosti čez dobre tri mesece!

Ko je bila žena mrtva in je vedel z gotovostjo, da ne najde sina nikoli več, je upal veliki profos nekaj časa, da umre nemara tudi on.

Toda usoda mu je bila kruta.

Ostal je živ!...

Kakšno je bilo to življenje bolesti, solz, žalovanja, neprestano obnavljanje po neusmiljenem spominu, smótkužali razložiti v teku te povesti.

(Nadaljevanje priht)

Pleskarska in slikarska dela,
črkoslikanje izdeluje prvovrstno in ceneno A. Renner, Krčevina 200, Zadolstuje dopisnica in pridem na dom. 1884

Iščem samostojno kuharico,
ki bi vodila kuhinjo na svoj račun. Restavracija Maribor, Grajski trg 1. Vprašati od 12. do 14. ure. 1885

Razprodaja
kopalne obleke, kopalne hlače, mornarske maje, Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova cesta 23. 1880

Kovčke za potovanje,
ročne torbice, aktovke, listnice, denarnice, nogometne žoge, nahrbtnike, športne pasove itd. nudi v največji izbiri in najnižji ceni. Ivan Kravos, Aleksandrova 13, Maribor. 1856

zastopniki se sprejmejo

Sprejem modistinjo-učenko,
Salon Stefanija, Kopališka ulica 2. 1883

Sobo,
opremljeno, strogo separirano v bližini kolodvora oddam. Aleksandrova cesta 139, I. nadstr. 1899

Rabljene avto in moto gumi plašče
kupuje v vsaki količini mehanična delavnica Justin Gustinčič, Tattenbachova 1. 14. 1566

Sobo in črkoslikanje,
vedno najnovejši vzorci na razpolago izvršuje poceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ulica 3 za kavarno »Astoria«. X

Sami se prepričajte,
kako ceneno dobite aktovke, kovčke, torbice, listnice, usnjate kovčke, kovčke za potovanje, preobleke, goblin torbice, kovčke za kopanje, necesere itd. v novo otvorjeni torbarski delavnici, Kopališka ulica 2. Vsa ta dela se izdelujejo v lastni delavnici. Popravila se izvršujejo garantirano dobro, točno in po najnižji ceni. Se priporoča Karlo Josip, torbar, Maribor, Kopališka ulica 2, Scherbaumov paviljon. 1798

Sprejem otroka
na dobro hrano, Pobrežje, Gozdna ulica 31. 1897

Kupim poljco,
visoko ca. 2.50 m, dolgo tudi ca. 2.50 m s predali, visokimi ca. 25 cm. Naslov v upravi lista. 1900

Opremljeno sobo
s posebnim vhomom, elektr. lučjo, oddam. Magdalenska ulica 50. 1902

Hišo,
2 sobi in kuhinjo, klet in velik vrt prodam. Pobrežje, Vrtna ulica 17, pri Mariboru. 1901

Razprodaja
svilene kombineže, reform hlače itd. Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova c. št. 23. 1887

Razprodaja
volna, bombaž, prejice, ročna dela, blago za ročna dela, Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova cesta 23. 1890

Razprodaja
svilene in flor nogavice, kratke nogavice, Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova cesta 23. 1888

Štirisobno stanovanje
z vsemi pritlikinami, elektr. luč, parkejna tla, takoj oddam. Pismene ponudbe na upravo pod št. 22a. 1892

2 tovorna avtomobila
Ford 1½ tonski, Opel 2 tonski v dobrem stanju ugodno prodaja. Vprašati pri tvrdki Oset, Glavni trg. 1891

Takoj oddam
opremljeno, precej veliko snažno sobo s posebnim vhomom in električno svetiljavo. Naslov v upravi lista. 1895

Prodajam otroško posteljo
in okroglo mizo, belo pleskano. Slovanska 27. 1896

Opravična številka: E IX 839/31

Dražbeni oklic.

Dne 2 septemb. 1931 dopoldne ob 10. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 11 dražba nepremičnin:

Zemljiška knjiga k. o. Sv. Magdalena vl. št. 98

Cenilna vrednost: Din 184.055 57

Najmanjši ponudek: Din 110.000.—

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru, odd. IX.

Okrajno sodišče v Mariboru odd. IX.,
dne 15. junija 1931.